SURINAAMSCH WEEKBLAD.

1861. Zondag 21 Julij No. 29.

PARAMARIBO.

NIEUWSTIJDINGEN.

Wij ontleenen het volgende uittreksel aan het Alg. Handelsblad.

„Men heeft ons verzocht uit een brief gedateerd Suriname 20 April 1861, het volgende over te nemen: De inspecteur van cultures en nijverheid, die voor omstreeks 20 jaar alhier resideerde, had uit het cacao-water spiritus weten te trekken, doch de wijze van behandeling en het resultaat bleef voor ons kolonisten een geheim. Nu echter heeft de Heer F. Boeddinghaus, die met zijn schoonvader, de Heer J. P. L. Weimann, in 1850 den koffijstaat de Morgenster, gelegen in de divisie Saramacca, aankocht en dat effect voor den aanbouw van cacao bestemden, de in vroegere dagen plaats gevonden proefneming hervat, hij verkreeg uit het zuivere cacao water (geen sap) hetwelk de cacao, na uit deszelfs koker te zijn ontdaan, van zich geeft, door stijling met eene handstijlerij spiritus van 15 hijgrometer of 25 bobbel; eenige der naaste vrienden kregen daarvan een proefmonstertje, doch ik moest mij vergenoegen met het zuivere heldere vocht te proeven, welks penetrante smaak die van het Duitsche Kirschwasser bijna evenaarde. De Heeren W. en B. gaven mij te kennen dat zij bereids aan een voornaam handelshuis à costi proeven daarvan hadden afgezonden, ten einde die aan chemisch onderzoek te onderwerpen. Onwillekeurig herinner ik mij den ons te vroeg ontvallen stadgenoot, de onvergetelijke Bender, in zijn vak de troost, hulp en steun zijner verarmde natuurgenooten, hij ging te vroeg voor de wetenschap en voor de menschheid verloren, doch leeft steeds in dankbaar aandenken bij ons inwoners van Suriname. Hij was de eenige man in ons midden die het pleit konde beslissen in hoever cacao spiritus schadelijk voor de gezondheid of ook wel nuttig en materies medica dienstbaar kan zijn. Nu moeten wij de beslissing van gene zijde des Oceaans afwachten. Ik stel mij voor u in tijds het daarvan verkregen resultaat mede te deelen, aangezien de inzenders der proeven geen plan hebben de uitkomst voor belanghebbenden verborgen te houden. De stijling van het cacao-water op eene groote schaal te bewerkstelligen, dit komt mij voor met groote moeijelijkheden gepaard te zullen gaan, gezwegen van het tijdverlies daaraan verbonden. De koker wordt onmiddelijk na het plukken gebroken en de inhoud in eene daartoe gereedstaande mand uitgeschud; hierdoor gaat minstens $\frac{3}{4}$ van het water verloren, alvorens de cacao te huis gebragt, en alsdan op een hoop in de loods geworpen wordt. Gedurende ruim een dag ontlast zich alsdan nog het overgeblevene vocht in eene vergaarbak, of ook wel maakt men in den hoop diepe gaten, waar het zich verzamelt, en den volgenden morgen uitgeschept wordt; alsdan kant men het, wil men het stijlen, in een vat over opdat het kunne gesten, of doet het in pullen over, ten einde het tot azijn te bezigen. De azijn is bruinachtig van kleur, buitengewoon aromatisch en soms zoo krachtig, dat die met water moet aangelengd worden. Van eene inzameling van p. m. 4000 pond verkrijgt men alsdan niet meer dan p. m. 10 of meer gallons water naar mate het saizoen nat of droog is, zoo dat het water uit eene inzameling van 15 | m. pond verkregen, niet genoegzaam is voor eene stijling op groote schaal, waartoe minstens 100 gallons benoodigd is.

Een geacht Ned. dagblad berigt het volgende:

Uit Sassenheim meldt men, omtrent het daar onlangs voorgevallene, dat de dorpbewoners reeds van vroeger ontevreden waren over de Leydsche studenten, daar deze o. a. de hekken waarmede de landerijen zijn afgesloten, eens naar Leyden voerden; de koeijen liepen toen door elkaâr en weg, en de boeren waren genoodzaakt de hekken uit Leyden te halen waar zij op de markt te koop waren gesteld!

Op den 5den Junij was weder een rijtuig met Leidsche studenten te Sassenheim gepasseerd, en hadden enkelen der jongelieden baldadigheden gepleegd; met name was de eereboog voor den ondertrouwden burgermeester opgerigt gedeeltelijk vernield. Dit was de Sassenheimers in de eer getast. Zij peinsden op eene bloedige wraak, maar wat zou men doen? „Den studenten een pak slaag bezorgen." Het zekerst was dan, dit erkende men, met vijftig man het 9-tal studenten af te wachten. Met stokken gewapend konden de dappere Sassenheimers dat wel wagen; enkele bezadigden, het ergste vreezende, trachtten de opgewonden dorpelingen van hun plan af te brengen, maar de moed zonk hen niet zoo spoedig in de schoenen, zoodat zij, na eerst nog uit elkaar te zijn gegaan, later in den donker bijeen kwamen, om zonder blikken of verbloozen hunne prooi af te wachten. Toen kwam evenwel een der bijeengekomen Sassenheimsche kampioenen op het denkbeeld, om het rijtuig, waarin men de jongelui terug wachtte, op te houden, een voor een de jongelui uit te doen stijgen, en zoo onder handen te nemen. Men was sterk genoeg in getal, om dit te volvoeren. Na lang wachten kwam eindelijk het rijtuig aan en werd het feit voldongen. Men beweert, dat de studenten een voor een werden gepijnigd aan den lijve, op de wijze waarop men nog wel eens moeder haar jongen ziet kastijden; de Sassenheimers wilden echter met de parate executie, eigenmagtig toebedeeld, tevens schadevergoeding; men deed de jongelui dus het geld, dat zij bij zich hadden, een 24-tal guldens, storten en hield daarbij het horologie van hem, die in het bakje zat, te pand. Dit werd echter den volgenden dag teruggezonden. Zal nu de strijd tusschen Leijenaars en Sassenheimers daarbij blijven, en wie zullen het langste eind houden?

Uit Berlijn deelt men het volgende mede

Met betrekking tot de aanneming van de wetsontwerpen, regelende de reorganisatie der armee, leest men in een der dagbladen het volgende: »Eene te hoog opgedrevene begrooting van oorlog mag beschouwd worden als eene halve overwinning door den vijand behaald. »Reeds in 1857 werd met een zeker gevoel van voldoening in eene memorie, aan Keizer Alexander II aangeboden, op het feit gewezen dat de begrooting van oorlog bij ons te lande tot zoodanige hoogte was geklommen, dat onze krachten daardoor werden ondermijnd en zij ten gevolge daarvan, als een middel moest worden beschouwd tot eene langzame slooping van den Pruisischen staat. Wij hopen, dat in den volgenden landdag 's lands penningen met meer zuinigheid zullen worden beheerd. Gesteld dat Napoleon ons de eer niet aandoet van ons aan te tasten dan zullen wij jaar uit jaar in met het geweer bij den voet blijven staan, om te zien of het welligt gebeuren zal. Naar ons oordeel bestaat er een beter middel om zeker te zijn tegen een aanval van die zijde, namelijk de eensgezindheid der Duitsche staten. Bestaat deze inderdaad, dan zal Napoleon zich wel wachten ons ons aan te vallen. Om hiertoe te geraken, behoort onze regering, naar wij onderstellen, aan te vangen met de rust en de tevredenheid binnen onze eigene grenzen te doen herleven."

Een Parijsche Correspondentie behelst het onderstaande:

Koningin Hortense heeft onuitgegeven gedenkschriften nagelaten, door haar zelve geschreven, en waarvan het oorspronkelijk manuscript onder 's keizers berusting is. Van deze gedenkschriften ziet thans een gedeelte het licht, nl. dat hetwelk betrekking heeft op de reizen der koningin in Italie, Frankrijk en Engeland ten jare 1831. Ik acht onnoodig u te wijzen op het belangwekkende van dat boek, welks inhoud ik vlugtig heb doorloopen; vooral in onze dagen is deze uitgave zeer merkwaardig. Het is een historische wederlegging van zekere feiten, waarvan melding wordt gemaakt in de brochure van den hertog van Aumale, ter gelegenheid van het verblijf der koningin en van haren zoon, prins Lodewijk te Parijs in 1831. Onder andere belangrijke bijzonderheden verhaalt de moeder des tegenwoordigen keizers letterlijk haar onderhoud met Casimir Périer, destijds voorzitter van den ministerraad. „Ik weet wél," zeide zij tot hem, „dat ik eene wet overtreden heb; al wat mij daarvan zou kunnen gebeuren heb ik rijpelijk overwogen; gij hebt het regt mij in hechtenis te nemen, dit ware billijk." — „Billijk neen, wettelijk ja," antwoordde Casimir Périer. Vervolgens schetst de schrijfster hare bijeenkomst met koning Lodewijk Filips op het Palais-Royal, werwaarts zij door den heer d'Houdetot was begeleid. „Hij was beleefd, zelfs voorkomend," zegt zij „Hij sprak mij over de ballingschap van ons geslacht en verklaarde dat zij hem veel verdriet veroorzaakte?" en zij voegt er bij: „De koning beloofde alles wat ik begeerde, en scheen zelfs nog meer te willen doen dan ik vroeg." De *Gedenkschriften van koningin Hortense* bevatten ook uiterst gewigtige documenten over de gebeurtenissen in Italie in 1831, waaraan hare twee zonen deelnamen, en over de politiek van het hof van Rome. De zeer talrijke gestippelde lijnen in het boek zijn een bewijs dat er veel uit weggelaten is, doch ondanks die leemten zal men het werk met graagte lezen.

Aan den heer Cobden is op *Mansion-house* te Londen het bewijs van het eereburgerschap der City uitgereikt. Bij die gelegenheid heeft hij eene karakteristieke rede uitgesproken. „De groote eer, die mij thans te beurt valt," zeide hij, „wordt gezegd eene belooning te zijn voor mijne bemoeijingen ten gunste van den vrijen handel. Ik neem die eer met erkentelijkheid aan, maar het toeval en niet mijne eigene verdienste is het, waardoor ik onder de leiders der beweging gerangschikt, ja in zekere mate, als de voornaamste vertegenwoordiger er van, beschouwd werd. Wat het handelstractaat met Frankrijk betreft, zoo kan van mijne verdiensten evenmin als die van Engeland, sprake zijn. Na hetgeen Huskisson, Peel en Gladstone gedaan hebben om het stelsel van vrijen handel ingang te doen vinden, bleef ons waarlijk niet veel te doen meer overig. Iets anders was het met Frankrijk. Daar was men nog zoo achterlijk op den weg van vrijen handel. Frankrijk is tot nu toe het meest protectionistisch land van Europa geweest. Men kan dus niet genoeg lof over hebben voor Keizer Napoleon die het ijs gebroken en het initiatief in deze zaak genomen heeft.

Na verloop van tien jaren zal het handelstractaat als de schitterendste regeringsdaad van den keizer geprezen worden, terwijl de natien reeds vroeger daarvan de groote voordeelen zullen leeren kennen en op den regten prijs schatten. Doch ik moet nog op iets anders wijzen. Nooit welligt zijn de krijgstoerustingen van Frankrijk en Engeland in tijd van vrede zoo geducht geweest als juist thans, envenwel is tusschen beide landen een handelstractaat gesloten, dat alleen een vredelievend doel kan hebben. Daarin ligt dus tegenspraak, en de schuld er van — ik aarzel niet het te zeggen — moet aan de beide regeringen geweten worden. De stereotype verklaring van die krijgstoerustingen ken ik zeer goed. Zij luidt: „Wilt gij vrede, wees dan op den oorlog voorbereid." Een verouderd gezegde. Mijne stelling is daarentegen: „Wilt gij vrede, dan moet gij alles naar de behoeften van den vrede inrigten." En zeer waar is hetgeen lord Aberdeen ons gezegd heeft, namelijk, dat natien, die groote krijgstoerustingen hebben gemaakt, wel eens lust konden gevoelen, om de deugdelijkheid er van te beproeven. Ten slotte wil ik hier nog zeggen, dat de Fransche regering niet slechts elk afzonderlijk punt van het tractaat op de loyaalste wijze naleeft, maar ook op redelijke wijze voor de practische ten uitvoerlegging zorg draagt. Ik zelf werd, toen de onderhandelingen nog gevoerd werden, tamelijk miskend, doch iemand die ten algemeen nutte werkzaam wil zijn, moet zich daarboven weten te verheffen, en ik breng hiermede aan de city, die mij in bescherming nam, mijn innigen dank."

De *Great Eastern*, die 25 mei New-York verliet, is den 4 Junij te Liverpool aangekomen en heeft dus eene vrij snelle reis (van 9 dagen) gehad. De grootste spoed was 350 knoopen in 24 uren.

Men schrijft uit Londen:

Dezer dagen gaf de beroemde koorddanser Blondin eene voorstelling zijner kunsten in het glazen paleis bij Londen voor eene uiterst talrijke menigte toeschouwers, waarvan eenigen zelfs tot 1 p. st. voor de beste plaats betaalden. Blondin had een touw onder het dak van het gebouw op 200 voet boven den grond doen spannen en de lengte veroorzaakte eene bogt, waardoor het middenste gedeelte 12 voet lager was dan de twee uiteinden. Blondin verrigtte de gewone koorddansserssprongen, liep voor- en achteruit, duikelde en herhaalde een en ander geblinddookt en met eenen zak over

Mijne schouders. Niet tevreden met door zoodanige kunsten, aandoeningen van angst, waarin tegenwoordig het genoegen schijnt gelegen te zijn, op te wekken, vermeerderde hij die door eenige malen schijnbaar het touw te missen. De man is door de directie van het glazen paleis voor 12 voorstellingen aangenomen, tegen 100 p. st. per voorstelling, dus voor bijna ƒ 15,000. Zijne betrekkingen schijnen evenmin ongerust over het gevaarvolle der kunsten als hij zelf, want Mw. Blondin en de kleine Blondins zaten rustig en onbezorgd beneden in het orkest de lucht-voltiges van papa aan te zien.

De *Morning Post* zegt, dat er eene verschrikkelijke fataliteit schijnt te drukken op hen, die met het bestuur van Polen gedurende de laatste 30 jaren belast waren. Allen zijn zij, om zoo te zeggen, plotseling en zonder verklaarbare althans zeker zonder verklaarde oorzaak overleden. De grootvorst Constantijn, broeder van wijlen Keizer Nicolaas, die in 1830—31 onderkoning van Polen was, werd te Witepsk, na het gebruik van een kop thee, plotseling door maagkramp aangetast en overleed in zijn 53ste jaar, zonder dat hij, voor zoo ver men wist, ooit aan eene organische kwaal had geleden. Wel zeide men destijds, dat de Grootvorst door de cholera was aangetast, maar die epidemie heerschte tijdens zijne ziekte niet te Witepsk, en nooit is men te weten gekomen, waarom naar buiten het gerucht werd verspreid, dat hij het slagtoffer was geworden van eene ziekte, die reeds eenige maanden vroeger had opgehouden in Rusland en Polen te heerschen. De opvolgende gouverneur generaal van Polen was het tweede slagtoffer. Na den slag van Ostrolenka, werd Diebitch, die aan Austerlitz, Friedland, Polszk, Lautzen, Dresden, Leipzig, Varna, Ostrolenka en Grochow was ontsnapt, te Kleszewo, in den nacht van 10 Junij 1831 plotseling door eene ziekte aangetast en was den volgenden ochtend een lijk. Hij werd opgevolgd door prins Paskewitsch. Na het beleg van Silistria, waar hij gewond werd, keerde deze naar Warschau terug. Hij was reeds geheel van zijne wonde genezen, toen hij tegen het einde van Jan. 1856 plotseling ziek werd, en den 1sten Februarij had hij opgehouden te leven. En nu volgt prins Gortschakoff, die den 30sten Mei ll. even plotseling en onverwacht als zijne voorgangers overleed. Slechts weinige uren waren verloopen, zegt de *Post*, sedert wij een uitvoerig verslag hadden ontvangen van een groot militair diner, waarbij prins Gortschakoff presideerde, en nu reeds is de levensdraad van dezen tot kort vóór zijn dood steeds gezonden en krachtigen krijgsman, die nog zijn 66ste jaar niet bereikt had, afgesneden met even verdachte snelheid, als dit bij den Grootvorst Constantijn, Diebitch en Paskewitsch het geval was.

Betreffende Amerika vernemen wij: Het Congres der Confoederatie heeft eene wet gemaakt, waarbij het bestaan van oorlog tusschen de Unie en de Confoederatie wordt erkend en verder magtiging tot het uitreiken van kaperbrieven wordt gegeven onder erkenning van het beginsel dat de lading door de vlag gedekt wordt. De aanhef dezer wet luidt aldus: »Vermits de ernstige pogingen van dit gouvernement, om vriendschappelijke betrekkingen tusschen de Vereenigde Staten en de Geconfoedereerde Staten te vestigen en alle geschilpunten naar regt en billijkheid en in goede trouw af te doen, mislukt zijn door de weigering van het gouvernement der Unie om onze gelastigden te ontvangen of eenig voorstel van hen aan te hooren;

»vermits de President der Unie 75,000 man tot de krijgsdienst heeft opgeroepen met het verklaarde doel om forten en andere sterkten, liggende in het gebied der Confoederatie en aan haar behoorende, te vermeesteren, en oorlogschepen op de kusten der Confoederatie heeft geplaatst, en verklaard heeft onze havens te zullen blokkeren;

»vermits Virginia zich van de Unie afgescheiden, een of- en defensief bondgenootschap met de Confoederatie gesloten en hare voorloopige constitutie aangenomen heeft; en vermits Maryland, Noord Carolina, Tennessee, Kentucky, Arkansas en Missourri geweigerd hebben met het gouvernement der Unie mede te werken tot die vijandelijkheden en moedwillige aanrandingen, welke blijkbaar ten doel hebben het volk van de Geconfoedereerde Staten bevreesd te maken, te onderdrukken en ten slotte te onderwerpen terwijl ook van den Staat Delaware, van het gebied Arizona, het gebied Nieuw Mexico en het Indiaansche grondgebied ten zuiden van Kanzas zoodanige weigering wordt verwacht;

»vermits er ten gevolge der boven gemelde feiten oorlog bestaat tusschen de Confoederatie eenerzijds en het gouvernement van de Unie, hare Staten en grondgebied anderzijds, met uitzondering van de Staten Maryland, Noord Carolina, Tennessee, Kentucky, Arkansas, Missouri en Delaware, het gebied Arizona, het gebied Nieuw Mexico, en het Indiaansche grondgebied ten zuiden van Kanzas.”

Het eerste artikel luidt aldus: «De President der Confoederatie wordt door het Congres gemagtigd om hare gansche land en zeemagt te bezigen tot het voeren van den aldus aangevangen oorlog en om, in zulken vorm als hij zal goedvinden, onder het zegel der Geconfoedereerde Staten, aan gewapende vaartuigen van particulieren lastgevingen of brieven van marke en algemeene schadeverhaling uit te reiken tegen de schepen, goederen en bezittingen van het gouvernement der Vereenigde Staten en van de burgers en bewoners van de Staten en het gebied der Unie, met uitzondering der boven genoemde Staten en landstreken: met bepaling evenwel dat eigendom van den vijand (ten zij het in oorlogscontrabande besta), aan boord van een onzijdig schip bevonden wordende, niet onderhevig zal zijn aan in-beslag-neming krachtens deze wet; en verder met bepaling dat schepen van de burgers of ingezetenen der Unie, welke zich thans in de havens der Confoederatie bevinden (uitgezonderd die welke in dienst van het gouvernement der Unie zijn of na den 6den April jl. geweest zijn) dertig dagen tijds zullen hebben om ongehinderd gezegde havens te verlaten en hunne bestemming te bereiken.”

Alvorens zijn post als regerings-commissaris te Napels te verlaten, heeft de heer Nigra een uitgewerkt rapport omtrent den toestand der provincien van het vaste land der Beide Sicilien aan zijn gouvernement toegezonden.

Hij begint met te betoogen, dat de materiele toestand der Zuid-Italiaansche provincien onder het bestuur van den prins van Carignan veel verbeterd is, en dat, mogten sommige toestanden nog veel te wenschen overlaten, de oorzaak daarvan grootendeels moet gezocht worden in de geschiedenis van het verledene, en in gebreken dat verledene eigen, die, waar ze tot heden niet geheel konden worden weggenomen, nog hunnen invloed doen gelden. Eenige van die oorzaken somt hij op, waaronder het voortdurend verblijf van Frans II te Rome. Toch acht hij al dit kwaad ongenoegzaam om een toestand te scheppen en gebeurtenissen in het leven te roepen, zoonls die welke men thans betreurt. Zijns inziens schuilt de wortel dieper; hij zoekt de oorzaak in de algeheele demoralisatie van het volk, de vrucht van het regerings stelsel der laatste Bourbons. Niemand had, volgens den heer Nigra, kunnen voorzien, dat het beginsel van het gouvernement des verjaagden konings zóó sterk op de natie zou hebben ingewerkt.

En nu schetst hij Napels, zoo als hij 't bij de aanvaarding zijner betrekking vond. Behoudens zéér enkele uitzonderingen, was het landsbeheer in handen van de meest beginselloze en zedelooze personen. De criminele justitie was veil voor een wraakzuchtig vorst (Ferdinand); de burgerlijke regter mogt over het algemeen minder verdorven zijn, waar hij het goede wilde waren de handen hem door het gouvernement gebonden. Er bestond geene vrijheid, noch gemeentelijke, noch persoonlijke. De braafste burgers waren gevangenen of zaten nevens de ergste misdadigers aan de roeibank der galeijen gekluisterd. Het getal der verbannenen was groot. Ambten en betrekkingen werden aan gunstelingen weggeschonken of ten bate van gunstelingen verkocht. Het cijfer der ambtenaren was veel te hoog in verhouding tot dat, hetwelk voor den rigtigen loop van zaken geëischt werd. Bovendien werden de hoogere categorien rijk bezoldigd, en in de lagere leed men gebrek. Een pensioen kon men koopen voor geld; met het koninklijk regt van gratie dreef men handel.

Hooger en lager onderwijs was in een ellendigen toestand. De vrouw werd bijna niet onderwezen; van daar eene onkunde, die algemeen en verregaande heeten mogt. De wegen waren slecht en onveilig, de handel luttel. Niemands leven of eigendom werd gewaarborgd door de handhaving der wet.

Het fabriekwezen was kwijnende, van daar onder de mindere klasse armoede en gebrek. De instellingen van liefdadigheid werden uitgeput door de kosten die de administratie daarvan scheen te vorderen. S t e l e n was het beginsel geworden van elk, die iets van den staat of eenige publieke inrigting onder zijn beheer had. De politie was omkoopbaar, wraakgierig, onzedelijk; zij besliste eigendunnelijk over goed en leven der burgerij en liet de struikroovers met de wapenen in de hand langs de groote wegen hem uitkleeden, dien zij met een pennestreek in hare bureaux nog niet tot een bedelaar had gemaakt. De publieke werken werden aanbesteed en vooruit betaald, echter niet uitgevoerd. Alles was aan het bon plaisir van den koning onderworpen en waar het landsgeld bleef wist niemand. Er was geen zweem van contrôle. De geestelijkheid was over het algemeen weinig ontwikkeld, de bevolking uiterst bijgeloovig. Er werd gebedeld op groote schaal; door groot en klein, in alle standen. Het leger was ongeoefend en ongedisciplineerd. Dagbladen noch boeken werden in Napels aangetroffen.

Toen moet het beginsel van pligt diep in het hart der Napolitaansche bevolking wortel geschoten hebben, want in weerwil van zooveel aanleiding tot eene algeheele ontzenuwing en demoralisatie, waren er slechts enkele kloeke mannen noodig om het half ingesluimerde betere gevoel der natie te doen ontwaken. Zij verhieven de stem en Ferdinand's staatsgebouw lag in puin. De krachtige arm der opgewekte Napolitanen had het verbrijzeld.

Maar . . . er school kaf onder 't koren. Naast de eerlijke patriotten hadden zich partijgangers geplaatst, ontsnapte gevangenen, struikroovers op wier hoofden prijs was gesteld; zij meenden leven, vrijheid, eer en eene betrekking te koopen, wanneer zij mokerslagen lieten neêrvallen op het staatsgebouw, in welks schaduw zij geworden waren die zij zijn. Het nieuwe gouvernement kon bij de eerste beweging hun die ongevraagde medewerking niet beletten. Het weigerde echter hen te beloonen. Het ging nog verder; wie een struikroover was onder de regering van Ferdinand II werd niet maar zoo dadelijk tot eerlijk man gemaakt door het nieuwe bewind. Waar zulken zagen dat hunne diensten hun niet vrijwaarden voor de om hunne misdaden hun opgelegde straf, daar vlugtten zij weder naar hunne bergen, vormen eene bende uit hunne gelijken en Frans II maakt van hun wrevel en wraakzucht gebruik; de struikroover wordt een staatkundig partijhoofd in zijn dienst.

De heer Nigra staaft deze bewering met het voorbeeld van zekeren Donatello en schrijft de beweging in het Zuiden geheel en al toe aan den invloed van dergelijke, door het nieuwe bewind uitgeworpen, door den te Rome verblijf houdenden vertegenwoordiger van het oude régime met open armen ontvangen misdadigers. Dit alles alleen is oorzaak van gebeurtenissen, zegt de heer Nigra, die Frans II in diplomatieke stukken heeft willen doen voorkomen als een gevolg der antiphatie der bevolking jegens het Piemontesche gouvernement en van haar verlangen om weder onder den scepter van het vorig bewind geplaatst te worden. De heer Nigra doet overigens de onwaarheid van dat beweren en de schuld der Bourbons sterk uitkomen.

I N G E Z O N D E N.

Eenige eigenaren en administrateuren, die zich, gelijk gewoonlijk, gehaast hebben, hunnen slaven, de bij de wet bepaalde versnapering, reeds in den aanvang dezer maand te verstrekken, betuigen den Heer J. V. BOUGUENON, hun leedwezen, dat zijn aanbod om bakkeljaauw, haring en makreel tegens zulke billijke prijzen te leveren, eerst *gisteren* in de Courant is gedaan, waardoor zij verhinderd zijn, daarvan gebruik te maken.—Dubbel leed gevoelen zij, dat het hun niet bewust was dat de Heer BOUGUENON, reeds op primo dezer, die prijzen genoteerd heeft, terwijl hunne leveranciers veel hoogere, rekenden; — zij verzoeken Zijn Ed. alzoo beleefd, maar dringend, in het vervolg, zijne te noteren prijzen VOORAF bekend te maken, als wanneer zij zich er naar zullen kunnen regelen, daar het hun nu toch niet baten kan, en zij zich niet kunnen voorstellen, dat hunne leveranciers, de prijzen van goederen, reeds voor circa drie weken, verhandeld, zullen willen verminderen.

Zij verzoeken den Heer BOUGUENON ook nog, ingeval Zijn Ed. hoogere prijzen voor de melassie, dan de thans bestaande, voornemens is te besteden, zulks in tijds openbaar te willen maken, daar zij, welligt, door het te spoedig afzetten hunner melassie, wederom de *dupes* hunner onwetendheid zouden kunnen worden.

Ten slotte zouden zij ook wenschen te weten, of Zijn Ed. voortdurend, van genoegzame hoeveelheid provisien voorzien is, om aan alle hunne aanvragen te kunnen voldoen, daar zij met eenige weinige vaten bakkeljaauw niet geholpen zouden zijn, en toch weder bij hunne gewone leveranciers zouden moeten teregt komen, hetwelk voor hun alsdan nog nadeeliger zoude zijn.

CORRESPONDENTIE.

Op verzoek stellen wij de bespreking der voorgenomen oprigting eener bank alhier voorloopig uit.

Met de plaatsing der Snippertjes van den ouden Heer F u r e t, zullen wij in ons volgend nummer voortgaan.

Het artikel uit Coronie is in overweging.

S C H E E P S T IJ D I N G E N

BINNENGEKOMEN.

Den 18den dezer, Z. M. stoomschip *Appeldoorn*, kommandant Hugenholstz, van Helvoetsluis.

Idem, het schip *Jonge Eduard*, kapt. S. Sikkens, van Amsterdam.

Den 19den, de Fransche stoomboot *l' Abeille*, Komm. Mandet.

Den 20sten, de Nederl. schoener *Flijing Dutchman*, kapt. van Wilgen. — Beiden van Caijenne.

In Nickerie.

Den 1sten Junij jl., de Nederlandsche schoener *Eleonora Desset*, kapt. J. Leasowes, van Demerarij.

Idem, het Nederlandsch schip *Nurserij Packet*, kapt. J. Eagle, van Londen.

Den 8sten, het Nederlandsch schip *Casper de Robles*, kapt. T. H. van Sloten, van Amsterdam.

Den 18den, het Engelsch schip *Hermione*, kapt. Williams, van Bristol.

Den 18den, de Nederlandsche schoener *Kate*, kapt. C. Jessen, van Demerarij.

Den 24sten, het Engelsch schip *James Hull*, kapt. J. Friend, van Londen.

UITGEKLAARD.

In Nickerie.

Den 13den Junij jl., het Nederlandsch schip *Caspar de Robles*, kapt. T. H. van Sloten, naar Amsterdam, lading: 168 vaten, 36 tierces en 46 blomvaten Suiker 327,740 pond, 14 pancheons en 29 vaten Rum 3,976 gall.

Den 17den, het Nederlandsch schip *Onderneming*, kapt. H. H. Braunstahl qq., naar Amsterdam, lading: 253 vaten en 337 zakken Suiker 424,470 pond, 51 vaten Rum 4,215 gall.; 30 balen Cacao 4,250 pond, 82 balen heele Koffij 5,440 pond, 1 baal gebr. dito 170 pond en 4 pies Cederhout.

Idem, het Engelsch schip *Telegraph*, kapt. E. W. Man, naar Barbados, lading: 2000 kub. voeten □ Hout.

Den 28sten, de Nederlandsche schoener *Ellen*, kapt. W. C. Dekker, naar Demerarij, lading: 27 balen Cacao 4,015 pond, 45 balen schoone Katoen 18,725 pond en 8 balen vuile dito 2,750 pond.

VERTROKKEN.

Den 20sten dezer, de Kol. schroefstoomboot *Vice Admiraal Rijk*, kapt. J. H. Rusman, naar *Demerarij*.

IN LADING NAAR AMSTERDAM.

Het schip *Plata*, kapt. Meijer, adres bij H. Degenhard. — Sluit 25 dezer.

Het schip *Triton*, kapt. A. P. *Duinker*, adres bij *J.* P. Haase Jr.

Het schip *Joanna Jacoba*, kapt. Sap, adres bij H. C. Levij.

Het schip *Juno*, kapt. Roszberger, adres bij H. C. Levij.

Het schip *Luitenant Admiraal Tjerk Hiddes*, kapt. O. S. Parma, adres bij H. Degenhard.

AANGEKOMEN PASSAGIERS.

Met het schip *Jonge Eduard*: de Heeren F. Carstairs en Echtgenoot, C. van Lier, Officier van Gezondheid 2de klasse en Mejufvrouw A. C. van Casteren.

PRIJZEN DER PRODUCTEN.

Bij inschrijving verkocht:

Cacao. Den 17den dezer, van plantage *de Herstelling*: 9 balen à 28,56 cent.

De geannonceerde p. m. 2500 pond heele Koffij van plantage *Nieuw Meerzorg*, *zijn niet toegewezen.*

PUBLIEKE VEILINGEN.

Door- en ten huize van den Vendumeester A. Salomons.

Dingsdag, den 17 Julij 1861.

De plant. *Moy*, — *f* 26,000. A. B. Bibaz qq. T. Tijndall.

De plant. *Perseverance* half aandeel. — *f* 3,050. — J. D. Juda qq. E. Dessé.

De grond *Tottness*. — *f* 555. — Het Gouvernement.

BURGERLIJKE STAND.

Van den 13den tot den 19den Julij zijn alhier ingeschreven als overleden.

Den 13den, Isaac van Pringle, 57 jaren.

Den 14den, Willem Anthonij Eduard Beek, 14 maanden.

Idem, Jacques Louis Guicherit, Echtgenoot van Magdalijntje Guicheriet, 54 jaren.

Den 15den, Pieter Gerardus van Brussel, 36 jaren, Jager bij het Batt. Jagers No 27.

Idem, Hendriette Geertruida Laurentia van Vollevelde, dochter van Cornelis Laurens Aart van Vollevelde en van Anna Geertruida Maijkels, 8 maanden.

Idem, Marius Frederik Lannens, 4 md.

Den 16den, Charlotte Rebekka Harper, 56 j.

Den 18den, Willem van Uijtrecht, Echtg. van Jeane Marie Ferrand, 65 jaren, 5 maanden, 3 weken en 6 dagen.

Den 19den, Fannij Charlotte van Weede, dochter van Jacques Corneille van Weede en van Charlotte Henriette Francina Elliot Kuster, 9 jaren en 2 maanden.

Idem, Catharina Frederica Hanenberg, dochter van Johannis Anthonij Hanenberg en van Elisabeth Petronella Diepenbroek, 8 dagen.

Idem, Anthonij Martinus Stoom, 8 md.

Als levenloos Geboren.

Den 18den, een kind van het Vrouwelijk gesl. van Henriette Billijkerwyk.

Binnenlandsche Berigten.

Paramaribo, den 18 Julij 1861.

No. 5. De GOUVERNEUR der Kolonie *SURINAME*.

Gelezen hebbende de missive van den Minister van Koloniën, dd. 14 Junij jl. La. B No. 22 | 139, geleidend afschriften van waarschuwingen, betrekkelijk de tegenwoordige verwikkelingen in de *Vereenigde Staten van Amerika*, welke op 's Konings last in de Nederlandsche Staats-Courant worden geplaatst, met verzoek om voor de bekendmaking van soortgelijke waarschuwingen ook in *Suriname* zorg te willen dragen.

Heeft goedgevonden en verstaan:

De bedoelde waarschuwingen, welke, voor zooveel noodig, op *Suriname* van toepassing worden verklaard, in het Gouvernements Advertentie blad te doen opnemen.

De Minister van Buitenlandsche Zaken, gezien eene mededeeling van den Minister van Marine, dat de Koning magtiging verleend heeft, om de scheepsmagt in de West-Indiën tijdelijk te versterken met Z. M. fregat met stoomvermogen Zeeland en de schroefstoomschepen Djambi en Vesuvius, met het doel om gedurende de verwikkelingen welke in de Vereenigde Staten van Noord-Amerika schijnen op handen te zijn, aan den handel en aan de scheepvaart van Nederland bescherming te verleenen, waar die mogt worden vereischt, acht zich verpligt de aandacht van scheepsbevelhebbers, reeders en inladers te vestigen op het gevaar en de nadeelen waaraan zij zich zouden blootstellen, door in strijd met de pligten aan onzijdige Mogendheden opgelegd, eene werkelijke blokkade te eerbiedigen, of oorlogscontrabande, of voor eene der oorlogvoerende partijen bestemde depêches te vervoeren.

In deze gevallen toch zouden de belanghebbenden aan alle de daaruit voortvloeijende nadeelige gevolgen blijven onderworpen, zonder op eenige bescherming of tusschenkomst van Zijner Majesteits regering, welke ook, aanspraak te kunnen maken.

Ingevolge de bevelen des Konings brengen de Ministers van Buitenlandsche Zaken, van Justitie en van Marine ter kennisse van elk die zulks zoude mogen aangaan, dat ter bewaring eener volkomene onzijdigheid gedurende de ontstane verwikkelingen in de *Vereenigde Staten van Noord-Amerika*, geen kapers, onder welke vlag, en met welke commissien of lettres de marque ook voorzien, met- of zonder prijzen, in onze havens en zeegaten zullen worden toegelaten dan in geval van zeeramp, en dat de vereischte bevelen worden uitgevaardigd om, onder alle omstandigheden, zoodanige kapers en hunne prijzen te doen bewaken en ten spoedigste weder zee te doen kiezen.

De Minister van Buitenlandsche Zaken en de Minister van Justitie, daartoe door den Koning gemagtigd, waarschuwen bij deze alle ingezetenen des Rijks, om zich gedurende de tegenwoordige verwikkelingen in de Vereenigde Staten van Amerika op geenerlei wijze in te laten met de kaapvaart, daar het Nederlandsch Gouvernement in der tijd toegetreden zijnde tot de bepalingen van het zeeregt vastgesteld op het Parijsche Congres van 1856, waarbij onder anderen de kaapvaart is afgeschaft, geene goedkeuring op verkregen Commissien of lettres de marque zal verleenen; dat alzoo Commissien of lettres de marque, welke in strijd met bovenbedoelde bepalingen aan Nederlandsche ingezetenen mogten worden afgegeven, geenerlei wettig gevolg kunnen hebben; en derhalve 's Konings onderdanen en allen, uit welken hoofde ook, aan 's Rijks wetten onderworpen, die op zoodanige stukken de kaapvaart mogten uitoefenen of daartoe de hand leenen, door andere volken als zeeroovers kunnen worden beschouwd en voor den Nederlandschen regter worden vervolgd, ter zake van zoodanige daarbij gepleegde feiten, als waartegen de wet straffen bedreigt.

Paramaribo, 18 Julij 1861.

De Gouverneur voornoemd,
VAN LANSBERGE.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,
De Hoofd Commies belast met de functien van den Gouvernements Secretaris,
J. E. WESENHAGEN.

Manumissie.

Ten gevolge van de daartoe gedane verzoeken zijn bij resolutien dd. 5 en 9 Julij No. 13 en 3, *Brieven van Manumissie* verleend geworden als:

1. Aan den slaaf Frederik, geboren in 1819, zoon van Premierre, overleden, toebehoord hebbende aan F. P. Bouguenon.

2. Aan den slaaf Constant, geboren in 1839, zoon van Affie, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan J. C. de Normandie 's Jacob.

3. Aan den slaaf Dirk, geboren in 1819, wiens moedersnaam onbekend is, bekend gestaan hebbende ten name van Plantage Visserszorg, divisie beneden Commewijne.

4. Aan de slavin Johanna, geboren in 1842, wier moedersnaam onbekend is, bekend gestaan hebbende ten name van Plantage St. Barbara, divisie boven Suriname.

5. Aan de slavin Charlotte, geboren in 1817, wier moedersnaam onbekend is, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan B. C. van den Ende.

6. Aan de slavin Julia, geboren in 1846, dochter van Duifje, toebehoord hebbende aan J. Seibel nom. ux.

7. Aan de slavin Lucia, geboren in 1811, dochter van Paretta, bekend gestaan hebbende ten name van Plantage Dijkveld, divisie Para.

8. Aan de slavin Francia, geboren in 1841, dochter van Kate, bekend gestaan hebbende ten name van Plantage Paradize, district Nickerie.

9. Aan de slavin Elisabeth, geboren in 1817, dochter van Louisa, bekend gestaan hebbende ten name van Plantage Vossenburg, divisie boven Commewijne.

10. Aan de slavin Jabellie, geboren in 1828, dochter van Cornelia, overleden, toebehoord hebbende aan H. S. Samson.

11. Aan de slavin Johanna, geboren in 1818, dochter van Anna, toebehoord hebbende aan den boedel A. van Graspoil.

12. Aan de slavin Elisabeth, geboren in 1838, dochter van Constantia, en hare dochter Adolphina, geboren in 1859, bekend gestaan hebbende ten name van Plantage Waterland, divisie Para.

13. Aan het slavenkind Wilhelmina, geboren in 1853, dochter van Albertina, toebehoord hebbende aan C. W. de Vries, Wed. J. H. Muller, nu boedel.

14. Aan den slaaf Laurens, geboren in 1842, zoon van Duifje, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan A. Voets.

15. Aan de slavin Livia, geboren in 1802, wier moedersnaam onbekend is, toebehoord hebbende aan J. A. Jacott.

16. Aan de slavin Mietje, geboren in 1835, dochter van L'Esperance en hare dochter Anna, geboren in 1858, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan A. L. Rozenburg.

17. Aan de slavin Elisabeth, geboren in 1817, wier moedersnaam onbekend is, toebehoord hebbende aan den boedel Laura van Vogt.

18. Aan het slavenkind Louis Adolf, geboren in 1857, zoon van Minerva, toebehoord hebbende aan H. J. Blancke.

19. Aan de slaven Maandag, geboren in 1826, zoon van Dorothea, en Jacqueline, geboren in 1852, dochter van Gratia, bekend gestaan hebbende ten name van Plantage Osembo, divisie Para.

20. Aan het slavenkind Rudolph, geboren in 1853, zoon van Sallij, toebehoord hebbende aan L. Mean, nu boedel.

21. Aan het slavenkind Susanna, geboren in 1857, dochter van Wilhelmijntje, bekend gestaan hebbende ten name van Plantage Zeezigt, divisie boven Cottica en Perica.

22. Aan den slavenjongen Johannes, geboren in 1848, zoon van Sophietje, toebehoord hebbende aan E. van Emden.

23. Aan het slavenkind Richard Godfried Emanuel, geboren in 1861, zoon van P[illegible], toebehoord hebbende aan den boedel C. [illegible] Nemelc.

24. Aan het slavenkind Jackes, geboren in 1860, zoon van Ida, toebehoord hebbende aan de Wed. H. E. Focke geb. Esser.

25. Aan het slavenkind Johannes, geboren in 1855, zoon van Marij, bekend gestaan hebbende ten name van Plantage Johanna Maria, district Coronie.

26. Aan de slavin Johanna, geboren in 1803, wier moedersnaam onbekend is, toebehoord hebbende aan den boedel D. Coenders.

En 27. Aan het slavenkind Johanna Elise Wilhelmina, geboren in 1861, dochter van Elisabeth, bekend gestaan hebbende ten name van Plant. Waterland, divisie Para.

Zullende gemelde gemanumitteerden voortaan de namen voeren van:

1. *Joseph Frederik Bounon*
2. *Constant Lazurus Mercuur*
3. *Nicodemus Dirk Aarhuis*
4. *Johanna Clarisse Doorn*
5. *Magdalena Charlotte Cristiana van Doorn*
6. *Juliette Maskita*
7. *Martha Lucia Besse*
8. *Francis Hagenoria Bradshal*
9. *Magdalena Elisabeth Uhlenkamp*
10. *Maria Magdalena Dundee*
11. *Johanna Magdalena Charlotte Ayel*
12. *Elisabeth Roosrijk*
   Juliana Adolphina Roosrijk
13. *Wilhelmina Francina Elbing*
14. *Laurens Hull*
15. *Hermina Livia Goedhartig*
16. *Lambertina Mietje Doesberg*
   Anna Doesberg
17. *Elisabeth Adolphina Kassel*
18. *Louis Adolph Vares*
19. *Frederik Manda Lund*
   Jacqueline Narva
20. *Rudolph Winst Rijpen*
21. *Theodora Susanna Ulm*
22. *Marius Johannes Oost Vriesland*
23. *Richard Godfried Emanuel Lause*
24. *Johannis Cornelis Wilna*
25. *Johannes Edurrd Reis*
26. *Cecilia Johanna Oenders* En
27. *Johanna Elise Wilhelmina Roosrijk*

De waarn. PROCUREUR GENERAAL in de kolonie *SURINAME*.

In ervaring gekomen zijnde, dat meerdere van onder de Chineesche Immigranten in deze kolonie aanwezig, zich sedert eenigen tijd overgeven aan het rooken van Opium, hetwelk als zeer gevaarlijk en voor de gezondheid hoogst schadelijk is te achten; en in aanmerking nemende, dat gezegd artikel onder degenen behoort, die door de Apothekers niet mogen worden verkocht dan op eenig medicinaal voorschrift, of op het schriftelijk requisiet en de handteekening van eenigen openbaren Ambtenaar;

Waarschuwt hierbij alle Apothekers in *Paramaribo* om aan Chinezen geen Opium te verkoopen, op poene van voor het geval zij in contraventie van dien mogten worden bevonden, Artikel 102 der Wet van 24 Januarij 1838 G. B. No. 2 op zich te zien toepassen.

Paramaribo, den 19 Julij 1861.

De Curator bij het Departement der Onbeheerde Boedels zal van af den 22 dezer, dagelijks ten zijnen kantore betalen, de Crediteuren van de boedels Gerrit Overeem, Peter Cameron en John Elder, derde repartitie, ingevolge repartitie rekening in gemelde Boedels gearresteerd.

Paramaribo, den 17 Julij 1861.

Advertentiën.

BEHEERDERS van den boedel wijlen den Heer J. F. WERGES zullen op Dingsdag den 23 dezer des voormiddags om 9 uren, door en ten huize van den Vendumeester A. SALOMONS publiek doen Verkoopen:

5 stuks *HOORNBEESTEN.*

Paramaribo, den 20 Julij 1861.

A. SALOMONS, Vendumeester zal op DINGSDAG e. k. verkoopen:

Provisien, Stukgoederen, diverse soorten *Lederwerk*, enz. ( )

De vroeger geannonceerde verkoop van de onderstaande EFFECTEN is alnu bepaald op DINGSDAG den 23 dezer 's voormiddags ten 9 ure door en ten huize van den Vendumeester A. SALOMONS

Het *Huis* en *Erf*, gelegen in de *Hoogestraat*, N. W. La. E No. 365 en O. W. La. D No. 781.

Het ERF, met het daarop staand GEBOUWTJE gelegen in de *Weidestraat*, N. W. La. D No. 67 en O. W. La. D No. 267.

Paramaribo, den 12 Julij 1861.
H. G. ROUX qq.
( )

De vroeger geannonceerde verkooping van het HUIS en ERF, gelegen aan de *Groote Hofstraat* N. W. La. A No. 265 en O. W. La. B No. 165; zal alnu plaats vinden op DINGSDAG den 30sten Julij, door en ten huize van den Vendumeester A SALOMONS.

( )

Op VRIJDAG den *tweeden* Augustus e. k. zal door en ten huize van den Vendumeester J. C. GOMPERTS, op nieuw in veiling worden gebragt:

Het ERF en de GEBOUWEN, gelegen aan de *Weidestraat*, La. D No. 271 N. W., aankomende J. H. M. C. PFANNENSTILL; — zijnde hetzelve HUIS en ERF inmiddels UIT DE HAND TE KOOP bij
( ) TELLES qq.

De bij vorige Couranten aangekondigde verkoop van *twee derde* aandeel in de *Katoen* Plantaadje **JOHANNA MARIA**, gelegen in het district *Coronie*; alsmede: *twee derde* in de aldaar werkende privé

Slaven,

aankomende den Boedel wijlen Mejufvrouw J. M. C. VAN ONNA, is alnu bepaald op DINGSDAG den 20sten Augustus aanstaande 's voormiddags ten 9 ure, door en ten huize van den Vendumeester A. SALOMONS.

Paramaribo, den 18 Julij 1861.
( ) H. G. ROUX qq.

Een klein partijtje fijne HAVANA SIGAREN.

Verkrijgbaar bij
A. C. BOSMANS.
( )

De trekking der Loterij van **JUWEELEN** zullende plaats vinden op den 30 Julij e. k. des avonds 7 uren, bij den ondergeteekende op het Erf van het Gebouw der Loge "*Concordia*", worden deelhebbers uitgenoodigd voor de tijdige betaling te willen zorgen.

Paramaribo, den 20 Julij 1861.
M. BARENDS Jr.

Societeit: *DE VREDE.*

Algemeene Vergadering

op Zaturdag den 27 dezer, des avonds ten 7½ Uur precies, in het nieuwe SOCIETEITS LOKAAL aan de *Keizerstraat.*

Huishoudelijke werkzaamheden.

De Societeithouder,
P. A. BRUGGEMAN.

EXTRA IERSCH SPEK, in halve vaten,

te bekomen bij
L. G. MALMBERG.

A. HEWITT

biedt te koop tegen *civiele prijzen* zijn voorradige GOEDEREN, à KONTANT:

Vrouwen en Kinderen FLAMBARDS, MANTILLES, Gepaste KLEEDJES, Schotsch Bust, Effen NETELDOEK Cambrics, Gekleurde en Gekeperde *Calico's*, **Dames Kousen**, Gekleurde Kinderen SOKKEN, Meubel CHITS, Wit en Ongebleekt KATOEN, Osnabr. LINNEN, SALEMPOERIS, Merino, Witte en Ongebleekte Borstrokken. Witte Coburg, Bruin, Groen, Blaauw en Zwart ALPACA, TAFELKLEEDEN, Castoren HOEDEN in soorten, Bruin Linnen en Alapaca JASSEN en SACKS, **extra fijn Bruin Linnen GEKLEURDE HEMDEN**, Gekleurde BROEKENSTOFFEN, Gekl. DASJES, Schotsch GOED voor kinderen, Wit Piqué, Zijden, Kat. en Zeemleder **HANDSCHOENEN**, Dames en Heeren Elastieke SCHOENEN, **Dames en Kinder Laarzen, Katoenen PARAPLUIE'S** *B. M. Thee-Serviezen*, **Engel. Scheermessen**, Een partij AARDEWERK, Extra Tanden Schuijers, Stellen blanco WISSELS en COGNOSSEMENTEN, Tafel Zout in fleschen, Fluid Magnesia, KURKEN, Zandpapier, IJzeren WATER KETELS, Castor Olie in fl. en in blikken, **Worm-Mixture, Krijt, Pik, Extra Eau de Cologne,** *Absinth*, **Vermouth, Brandewijn, Maagbitter bij de flesch en per dozijn, Todo Axen.**

Alsmede per het schip *Lt. Adm. Tjerk Hiddes* ontvangen:

Puike Boter en Mei Kazen en meer GOEDEREN.

Het Maçonniek Weekblad, voor 1862.

De ondergeteekende, agent van den uitgever J. G. ANDRIESEN te *Utrecht*, geeft aan de alhier wonende leden der VRIJMETSELAARS ORDE kennis, dat bij hem gelegenheid is, zich op dat blad, dat reeds gedurende tien jaren den meesten bijval en belangstelling heeft mogen ondervinden, te abonneren à *f* **10** 's jaars franco per post. Dit blad wordt geregeld des Maandags uitgegeven.

Tevens is er voor de leden der VRIJMETSELAARS ORDE gelegenheid, zich bij hem te abonneren op het Tijdschrift ***ACACIA 1862***. Bloemlezing van Lettervruchten verzameld op het gebied der VRIJMETSELARIJ, uitgave van J. G. ANDRIESEN te *Utrecht* à *f* **5** 's jaars franco per post. Dit zoo belangrijk als gezocht tijdschrift, wordt uitgegeven in 6 afleveringen groot 8°. op velin papier en met fraaije letter. Bij het laatste nommer wordt *gratis* afgeleverd, titel, inhoud en omslag.

Inteekeningen op beide of ieder afzonderlijk, worden tot *ultimo November* ingewacht.

( ) ***W. E. H. WINKELS.***

Aan Heeren *Eigenaren* en *Administrateuren* van Plantaadjen.

Bij de thans, door sommige KOOPLIEDEN, berekend wordende prijzen van 14 Centen en *f* 22,50, voor onderstaande *Slaven provisien*, biedt de ondergeteekende te Koop aan, tegen *gereede betaling*, in Contanten of in Soliede *Wisselbrieven*:

Extra kwaliteit nieuwe *Bakkeljaauw* à 6 c. per pond.
dito dito *Haring* en *Makreel* à *f* 10 per vat,

zijnde deze de prijsnotering bij hem, sedert 1o. dezer, berekend aan de door hem bediend wordende Plantaadjen.

Paramaribo, den 19 Julij 1861.
( ) J. V. BOUGUENON.

Lees Hier!

Verkrijgbaar bij

J. H. C. WOLFF:

Versche Hanoversche *Braad* en *Bloedworst*

eigenhandig gemaakt; hopende dat het geëerd publiek van deze gelegenheid gebruik zal maken.

Paramaribo, den 21 Julij 1861.

Steenen, Kalk en Cement, Dak en Nokpannen,

aangemaakt en droog **Loodwit en diverse andere VERFWAREN,** tegen zeer billijke prijzen, verkrijgbaar bij

LUGARD & COMP.
( )

Bark *Alice Tarlton*!!!

Per gemeld vaartuig ontvangen.

Bakkeljaauw, *Haring*, Mackreel, mess, clear en prime Spek heele, halve, kwart en achtste vaatjes MESS en FAMILY *Vleesch*, Kaarsen van 6 tot 16 in 't pond. Zeep, Beschuit en meer andere Goederen

Verkrijgbaar bij
Gebrs. van Praag.

DE GROOTSTE GENEESKUNDIGE ONTDEKKING DEZER EEUW.

PERRY'S CORDIAL BALSEM VAN SYRIACUM.

Deze onschatbare medicijn is de wonderbaarste overwinning van de kunst over de natuur, en is voor beide seksen heilzaam. Zij herstelt en vermeerdert de natuurlijke kracht van hen die tengevolge van een langdurig verblijf in de Kolonien aan afgematheid en verval van krachten lijden. Duizenden hebben door het gebruik daarvan hunne gezondheid en krachten herkregen, zoo als onder eede, voor den Lord Majoor van Londen en de Aldermen verklaard is.

Prijs 11 sh. per flesch; of vier fl. voor 33 sh., waardoor men 11 sh. bespaart; en in fl. van 5 p. st. eene besparing gevende van 1 p. 12 sh.

Verkrijgbaar bij R. & L. PERRY & Co. hoofd-depôt, No. 19, Bernersstreet, Oxfordstreet, Londen.

Agenten: BARCLAY & Co. 75, Farringdonstreet, Londen.
( )

De Zalf en Pillen van Holloway

zijn een onfeilbaar geneesmiddel voor schurft en alle andere huidziekten. De loomheid, de vermoeijenis en de neerslagtigheid des geestes, die de lijders aan huidziekten gewoonlijk ondervinden, verdwijnen spoedig door het gebruik van de Zalf en Pillen van Holloway. De doelmatigheid van dit geneesmiddel is zonder weêrga, namelijk in boven genoemde gevallen; en in plaatsen, waar deze ziekten menigvuldig zijn, baren de genezingen verwondering.

Deze *Zalf* en *Pillen* zijn alhier verkrijgbaar gesteld bij A. B. DE VRIES aan de *Zwartenhovenbrugstraat* à *f* 1. *f* 3 en *f* 5.

GEDRUKT BIJ A. L. G. DE RANDAMIE.

BIJBLAD TOT HET SURINAAMSCH WEEKBLAD.

Verschijnt elken Woensdag.

1861. **Woensdag 17 Julij** **No. 29.**

PARAMARIBO, den 16 Julij 1861.

De kolonel DE NORMANDIE 's JACOB II. zaturdag in ziekelijken toestand van hier vertrokken, met het schip *Mina* kapt. Cupido. is bij het zee kiezen zoo ernstig ziek geworden, dat hij, met magtiging van Z. E den Gouverneur gisteren morgen met de koloniale stoomboot *Vice Admiraal Rijk*, kapt. Rusman, afgehaald en alhier met zijn gezin terug is gebragt. In den toestand des lijders schijnt reeds een gunstige ommekeer te hebben plaats gegrepen

Den 8 Mei jl. werden in het fransche Wetgevend Ligchaam de hoofdstukken „ministerie van staat" en „justitie" aangenomen. Daarna kwam het hoofdstuk „buitenlandsche zaken' in behandeling. De heer Plichon deelde eenige beschouwingen mede over de syrische kwestie' herinnerde al wat hierover sedert 1840 was voorgevallen, en zeide ten slotte: „Indien een nieuw wantrouwen de politiek van Frankrijk mogt willen dwarsboomen, dan kan de regering op den bijstand en de medewerking van het geheele land rekenen, om aan de politiek de zege te verschaffen." De heer Billault. minister-redenaar, gaf te kennen dat de zaak in behandeling is; hij hoopte dat de onderhandelingen eerstdaags tot een voldoende uitkomst zullen leiden. In bijzonderheden zou hij niet treden, daar hij dit thans minder geschikt oordeelde, maar hij achtte zich gelukkig in het Wetgevend Ligchaam te kunnen verklaren; zoo als hij reeds in den Senaat had gedaan, dat de regering, zoowel als het geheele land, in deze zaak een levendig belang stelt en behartigt met den ernst en de zorg welke zij verdient. „De regering", sprak hij verder, „kent haren pligt. Zij heeft dien vervuld in het verledene en zal dien vervullen in de toekomst." Op 's ministers rede, die algemeene toejuiching verwierf, volgde de aanneming van het hoofdstuk.—Over het hoofdstuk „binnenlandsche zaken" voerde de heer Keller het woord. Deze afgevaardigdigde onderzocht den binnenlandschen toestand des rijks, viel de omwenteling 'aan en betreurde het bestaan der exceptionnele wetten op de algemeene veiligheid, die, gemaakt tegen de revolutionnairen, als ras al wapens tegen de oude partijen worden gebezigd. Vervolgens veroorloofde hij zich zulke hevige uitvallen tegen de regering en de regterlijke magt, dat de voorzitter zich genoodzaakt zag hem tot de orde te roepen. In den verderen loop zijner rede beklaagde de heer Keller zich over de toegeeflijkheid, waarmede de regering ten aanzien van de revolutionnaire bladen te werk gaat, en over de vervolgingen tegen de geestelijkheid.— De beraadslaging werd toen verdaagd.

Als een nieuw staaltje van de „innige verbroedering en hartelijke vriendschap" tusschen de Fransche en de Engelsche natie, tengevolge van de *entente cordiale* (!) der regeringen van de twee verbonden staten, moge het volgende dienen. Zoo als uit de Londensche correspondentie bleek, heeft sir John Pakington in het Britsche Lagerhuis zijne ernstige bekommering aan den dag gelegd over den aanbouw van gepantserde schepen op de Fransche werven. Door den heer Lindsay werd hierop geantwoord dat die vrees overdreven is, daar Engelands zeemagt gelijk staat met die van Europsche landen te zamen; voerts zeide de vermaarde reeder, dat die telkens wederkeerende discussien over de wapening van Frankrijk hem zeer ongeraden voorkomen. Die verzoenende woorden zouden door de Fransche pers zeker welwillend zijn opgenomen geworden, ware het niet dat de heer Lindsay het noodig achtte er de herinnering bij te voegen: „dat Frankrijk nooit Engeland heeft overmeesterd, maar dat de Engelsche vlag op de paleizen van Frankrijk heeft gewapperd." Naar aanleiding dezer herinnering laat het *Journal des Debats* zich uit als volgt: „Ja, de vlag wapperde op de paleizen van Frankrijk, doch zij werd er van neêrgerukt. De Engelschen zijn bij ons gekomen, om ons te dwingen Jeanne D'arc voort te brengen. Wij nemen het hun niet kwalijk, dat zij ons de gelegenheid hebben verschaft aan hen zelven en aan de wereld te toonen wat wij vermogen. Wij zijn niet bij hen gekomen, dat is waar; maar wat zouden wij ook uitgerigt hebben in hunnen mist en nevel, waar men sterft aan het spleen, wij, de zonen der vrolijke zon van Gascogne en Provence? Weinig Franschen hebben lust Engeland te veroveren; velen, en zij zijn de verstandigsten, bewonderen het opregtelijk, en zij verlangen niets vuriger dan hunne natie de bondgenoot der Engelsche natio te zien blijven. Maar even als de vriendschap tusschen de personen, behoeft die tusschen de volken voorkomendheid, en op zijn zachtst genomen. is het overbodig te dikwijls aan zulke onverschrokken reizigers als wij zijn te herinneren, dat Londen de eenige hoofdstad der oude en nieuwe wereld is. waar wij, die overal ons willen vertoonen, nog niet gekomen zijn."

Volgens den correspondent van den *Times* te Montgomery is de regering van de zuidelijke confederatie voornemens, den geheelen katoenoogst, die ter markt wordt gebragt, tegen een gemiddelden prijs op te koopen en daarvoor aanwijzingen op de schatkist in betaling te geven, welke aanwijzingen, zoo als men weet, door de uitvoerregten op katoen worden gewaarborgd. De regering denkt zoodoende het Noorden tot inschikkelijkheid de dwingen. Geen enkele baal katoen zal naar de Noordelijke Staten mogen uitgevoerd worden, en de overtreding van dit verbod zou gestreng worden gestraft. De bedoelde aanwijzingen zullen gedwongen cours ad pari hebben en moeten in het Zuiden in betaling worden aangenomen.

De volgende verklaring wordt in de turksche taal alle nachten op de hoeken der straten te Konstantinopel aangeplakt:

„Aan de regering der verhevene Porte, zoo zij nog ergens bestaat.

„Wij die dit schrijven zijn de tolken van de geheele wereld, en wat wij zeggen kunt gij vernemen uit den mond van al de onderdanen des sultans. Wij behooren niet tot de volksklasse, zoo als gij uit deze regelen zien zult. Wij bekleeden een zekeren rang, en wij oefenen eenigen invloed uit op de massaas.

„Wij zeggen u dus dat gij behoort te letten op de gevaren waaraan gij u blootstelt, en wij raden u onze woorden in ernstige overweging te nemen. Wij verlangen,—en het volk spreekt door onzen mond tot u—dat al de ministers, die thans aan het bewind zijn, met uitzondering van Mehemed-Kibrisli-pacha en Mehemed-Reschid-pacha, worden afgezet. Zij zijn alle verdorven, omgekocht; hebben geen goede trouw. Zij zijn niet op hunnen post om te regeren, maar om het bloed des lands te zuigen. Zij denken aan niets en niemand anders dan aan zich zelven, en de zorg voor het vullen hunner geldkisten is hunne eenige bezigheid. Door hen is de Islam ten verderve gerigt.

„Voorts eischen wij dat aan de troepen hunne achterstallige soldij worde uitbetaald, dat de orde in de schatkist hersteld worde, dat een einde kome aan den diefstal in alle takken van staatsbestuur; en indien gij niet doet wat wij verlangen dan zullen wij u met geweld daartoe noodzaken, en niet één arm zal zich opheffen om u te verdedigen.

„Luistert wel, gij mannen, die het bewind in handen hebt. Gij haalt u een groote ramp op den hals, maar alleen u zal zij treffen, want gelooft niet dat gij ons zult kunnen ontsnappen, of dat gij van wat er gebeuren zal de schuld zult kunnen geven aan dweepzucht en vijandschap der volksstammen.

„*Muzelmannen en christenen;* wij zijn *vereenigd.* weet dit wel. Wij hebben slechts ééne gedachte, één wil, die namelijk om u *door het geweld* te dwingen afstand te doen van ambten die gij niet waardig zijt en een bewind neder te leggen, dat, in uwe handen, tegen het land is gerigt. Neemt deze waarschuwing wel in acht!"

Een correspondent uit Napels schrijft aan het Engelsch Athenaeum: „De Venussen, zoo lang in de kelders van het Museum verstopt, zijn thans weêr bovengebragt en zigtbaar gesteld; en de Kamer, die ter wille van de zedelijkheid door het meest zedelooze en demoraliserende gouvernement van Europa was gesloten geworden, is mede heropend."

In Hongarije heerscht nog eene groote gisting in de meeste gemeenten des koningrijks. Verbitterd door de maatregelen van geweld, waarmede de oostenrijksche regering de belasting wil innen, blijven de Magyaren in een opgewonden toestand verkeeren, die hier en daar hen reeds tot buitensporigheden heeft doen overslaan. Menig ambtenaar der belastingen moet reeds de handelingen der regering misgelden; zoo vond men b. v. een ontvanger aan een brugpijler half in het water opgehangen, de borst met een kogel doorboord. Er zijn huizen waar twintig militairen werden ingelegerd. In zulk een stand van zaken valt aan een toenadering tusschen het hongaarsche volk en het kabinet van Weenen nog niet te denken, en toch wil men dat baron Vay de hoop niet opgeeft om een middel te vinden, geschikt alle geschillen uit den weg te ruimen. Volgens geruchten zou hij van Weenen te Pesth zijn teruggekomen met een nieuw ontwerp van staatsregeling, dat zeer veel overeenkomst heeft met de voorloopige constitutie door Denemarken aan Holstein verleend,.... maar waarmede Holstein niet tevreden is.

Aan een particulier schrijven uit Baltimore ontleent men het volgende:

„Onze positie is in zoo verre verbeterd dat de burgers alhier hunne dwaasheid ingezien hebben, om tegen het Noorden te willen strijden, en hebben aldus hunne gevoelens zoo verre onderdrukt. Niet minder precair is daarom de toestand des lands in het algemeen; de wapenrustingen gaan beiderzijds ernstig voort, en eene minnelijke schikking is niet meer mogelijk. Men verwacht eerstdaags een conflict, waarschijnlijk het eerst in Virginië. De haat is onbegrijpelijk, veel slimmer dan tegen de Engelschen in vroegeren tijd. De taal der Noordelijke couranten, die in hare dweepzucht tot de grootste schanddaden aanraden, is ergerlijk. Ziehier eene kleine zinsnede: „Vrouwen noch kinderen moeten gespaard worden, opdat men dat verdoemde ras te eenenmale verdelge; zelfs het land moet verwoest worden, zoodat het in vele jaren geene vruchten meer drage. Men moet de dijken der Mississippi doorbreken, opdat datgene, wat door het zwaard gespaard wordt, door het water omkome". De oorlog zal met verbittering gevoerd worden, want het is een barbaarsch volk. Dat de handelstoestand nog verslimmert, behoef ik u niet te zeggen; in vele staten heeft men alle civiele schulden gerepudieerd. Georgië is zelfs zoo verre gegaan, om alle betalingen buiten den staat strafbaar te maken (dit was echter overbodig). Ons huis is een van de weinigen, die nog staande zijn gebleven, doch mijns inziens zullen wij het toch spoedig moeten opgeven; tot nog toe is geen der klerken bedankt; echter zijn zij allen op de helft van ons salaris gereduceerd (te veel om te sterven, maar te weinig om te leven), en wat zal, wat kan men anders nu aanvangen? de vooruitzigten zijn ellendig, doch God zij dank dat tot dusverre het krijgsgevaar van ons geweken is, en waarschijnlijk Maryland niet het tooneel des oorlogs zal zijn. Van de kennissen te New York heb ik sedert een paar dagen ook een brief gehad; ook daar zijn de affaires dood, en met veel moeite is het, dat ook zij zoo veel verdienen, om maar even den mond te kunnen openhouden.

„Deze brief kon weder niet vertrek-

ken, doordien de communicatie ander maal afgesneden was. Morgen echter zal de post van hier gaan. Wij hebben sedert gisteren een paar duizend man troepen van het Noorden in bezetting gekregen, om de stad in bedwang te houden: onder anderen heeft men ons getracteerd, door die troepen te zenden, die hier den 19den ll. zoo mishandeld werden. Dit heeft de gemoederen weder erg in beweging gebragt, doch men ontwapent thans alles, zoodat voor de overmagt gebukt moet worden. Het begint hoe langer hoe ernstiger te worden, en wat ik het meeste vrees, is dat het van langen duur zal zijn. Vele personen, die voor de *South* waren zijn gearresteerd. Wij zijn omringd van spionnen, en men durft zijn gevoelen niet meer uitdrukken. O, dat is eene vrijheid! Neen, dan neem ik den hoed af voor een monarchaal constitutioneel gouvernement; ten minste daar heeft men nog protectie; terwijl hier ieder voor zich zelven moet zorgen. Enfin, de tijd zal leeren wat hier nog uit geboren zal worden; hopen wij steeds het beste Dagelijks concentreren zich hier meer troepen, doch zoo een verwarden boel heb ik nooit gezien; ware Sansculottes half gekleed en slecht gevoed, trouwens leegloopers, het uitschot van alle natiën, want verbeeld u, men betaalt 20 doll. per maand, en kleeding apart. De uitgave voor dit kleine begin wordt op een millioen dollars daags geschat; dat gaat alles hier met spoed, en zoo gaat deze republiek hare ruïne te gemoet".

Een fransch beeldhouwer, de heer Cordier, heeft te Londen in Pall Mall eene reeks van 55 beeldhouwwerken ten toon gesteld van bijzonderen aard. Hij heeft, namelijk de verschillende typen van het menschdom afgebeeld, en zijne figuren zijn zoowel uit ethnologisch als artistisch oogpunt hoogst gelukkig geslaagd. De reeks is zeker nog niet volledig, doch wat de kunstenaar reeds gaf is met even veel talent waargenomen, gedacht en uitgevoerd. Hij heeft niet alleen gemeend kleuren te mogen aanwenden, doch ook stoffen van verschillende kleur gebezigd. Zoo vereenigde hij onder anderen marmer, onyx en brons in de beelden van een neger en Arabier. Onder de werken die hij ten toon stelde zijn opmerkelijk een Arabier van El-Aghouat, bekend als een echte type van zijn ras, met het lange gelaat en den valschen blik; een neger van Soudan, een prachtig man; eene Napolitaansche vrouw uit de Abruzzen; eene Chinesche vrouw; eene jonge vrouw van Paros en eene van Athene: enz

De dagbladen van Buenos Ayres bevatten den tekst, in de spaansche, portugeesche, fransche, engelsche en italiaansche talen, van een vonnis waarbij Juan Manuel Rosas wordt ter dood veroordeeld, omdat hij de volgende misdaden heeft bedreven: „1. hij deed ijselijke folteringen verduren aan de gevangenen. 2 hij vermoordde een groot aantal priesters; 3. hij vermoordde grijsaards en kinderen; 4. hij verkrachtte de jeugdige Camilla Forman; 5. hij bedreef kindermoord; 6. hij verminkte zijne slagtoffers, wier afgestroopte huid, afgeschonden ooren en bloedend hoofd in de zalen van Rosas tot versierselen dienden; 7 hij schond de lijken; 8. hij vermoordde verscheidene gouverneurs en generaals; 9 hij plunderde en verwoestte de argentijnsche provincien, 10. hij verraderde het land voor den vreemdeling; 11. hij gaf de burgers aan de schande prijs; 12. hij maakte zich schuldig aan godlastering, daar hij op de altaren in de kerken voor de uitoefening der eeredienst bestemd, zijn afbeeldsel naast het Christusbeeld plaatste."

IN LADING NAAR AMSTERDAM.

Het schip *Plata*, kapt. Meijer, adres bij H. Degenhard. — Sluit 25 dezer.

Het schip *Triton*, kapt. A. P. Duinker, adres bij *J. P. Haase Jr.*

Het schip Joanna Jacoba, kapt. Sap, adres bij H. C. Levij.

Het schip Juna, kapt. Roszberger, adres bij H. C. Levij.

Binnenlandsche Berigten.

Bij Gouvernements Resolutie van den 13 Julij No. 1, is aan den Heer Mr. B. E. Colaço Belmonte, op zijn verzoek, verleend een eervol ontslag als waarnemende Assessor bij het Collegie van Kleine Zaken, en is tot waarnemenden Assessor bij genoemd Collegie gequalificeerd de Heer A. H. F. J. Kennedy.

Bij Gouvernements Resolutie van den 13 Julij No. 2, zijn onder de nadere goedkeuring des Konings, benoemd:

a. Tot 1n. Assistent ten kantore van den Kolonialen Ontvanger en Betaalmeester, de 2e. Commies ter Administratie van Financien, P. N. Greeber.

b. Tot 2e. Commies bij de Administratie van Financien, de Assistent ten kantore van den Kolonialen Ontvanger en Betaalmeester, E. G. Brink.

c. Tot Assistent ten kantore van den Kolonialen Ontvanger en Betaalmeester, de klerk bij 's Lands Magazijnen, J. H. Ferrier.

d. Tot klerk bij 's Lands Magazijnen, de klerk bij de Administratie van Financien, M. J. Robles.

De waarn. Administrateur van Financien, zal op Dingsdag den 23 dezer, des voormiddags ten 9 ure, door den Vendumeester A. Salomons, doen verkoopen, de navolgende artikelen afkomstig van het *Bouw Departement*, als:

Voor afbraak, den zoogenaamden *Klints Steiger*, gelegen aan den *Waterkant*, bezijden 's lands *Waaggebouw*.

Een oud Vaartuig, eenige vaten oud IJzer en eene partij oude Bouwstukken, waaronder 4 groenhart Kolommen, oude Deuren en Vensters, 3 Trappen, enz. en wel op de voorwaarden, liggende ter inzage bij de Administratie van Financien.

Paramaribo, den 13 Julij 1861.

Aan belanghebbenden wordt kennis gegeven dat, bij beschikking van het Collegie van Commissarissen voor het Departement der *Onbeheerde Boedels* dd. 6 Julij jl. No. 55; magtiging is verleend op den provisionelen Curator om, over *vier* weken, te rekenen van den 16 Julij e. k, aan den provisionelen Weesmeester, als de openbare voogdij uitoefenende over de minderjarigen Constantijn Ernst Adelbert Werges, Kunegunda Josephina Werges en Carolina Augusta Werges af te geven *drie zevende* aandeelen van de nalatenschap van Johan Frederik Werges, Weduwenaar van Johanna Jacoba Francina Charlotte Sappemeer, als diens erfgenamen, krachtens uiterste wilsbeschikking voor *een zevende.*

Paramaribo, den 15 Julij 1861.

Edictale Citatie.

De Exploicteur bij het Geregtshof in de Kolonie *Suriname*, dagvaardt bij deze, alle bekende en onbekende Crediteuren:

Van den boedel wijlen B. en J. Stolkert en den boedel wijlen F. E. Stolkert wegens het provenue van de op den 19 April 1861, bij executie verkochte Plant. *Hecht en Sterk* c. a., aangekomen hebbende den boedel wijlen B. en J. Stolkert voor *twee derde* en den boedel F. E. Stolkert voor *een derde.*

Om te compareren of gemagtigden te zenden ter prae- en concurrentie Rolle van het Geregtshof voornoemd, welke gehouden zal worden op Vrijdag den 9n Augustus 1861 des voormiddags om acht ure, ten einde aldaar te zien dienen van Relaas en Bijlagen. — Voorts hunne sustenuen van prae et concurrentie op te geven en wijders met den Impetrant voort te procederen als naar regten.

Opdat niemand hiervan eenige ignorantie zoude kunnen of mogen pretenderen is deze gepubliceerd alhier aan

Paramaribo, den 13 Julij 1861.

Advertentiën.

GODSDIENSTOEFENING bij de *Nederduitsche Hervormde Gemeente*, op HEDEN den 17den Julij, 's avonds *half 7 ure.*

Tegen GEREED GELD

bij inschrijving te koop, van plant. *de Herstelling*:

9 BALEN KAKAO,

te bezigtigen ter Landswaag.

De inschrijvings billetten worden aangenomen ten kantore van WM HUMPHREYS tot HEDEN den 17n. Julij 1861, des voormiddags ten 10 ure.

( )

De Vendumeester A. SALOMONS zal op HEDEN den 17 Julij des morgens om 9 uur verkoopen:

De plantages **MOY** c. a. **PERSEVERANCE** ½ aandeel c. a.

Alsmede:

Den Grond TOTNESS

allen gelegen in CORONIE, aankomende den Boedel GORDON MAC DONALD.

Paramaribo, den 7 Julij 1861.

[ ]

Vendu van BOEKEN,

door den Heer R. J. GOLLENSTEDE nagelaten, op HEDEN, des voormiddags ten 9 ure, door- en ten huize van den Vendumeester A. SALOMONS, alwaar dezelve te bezigtigen zijn.

( )

Op nieuw ontvangen

Heele Koffij

van plantage *Killenstein* bij kleine kwantiteiten te bekomen nu en voortaan bij

J. P. HAASE Jr.

( )

Plus minus **2 à 3 duizend**

Plavuizen **en** *Plus minus* **1 à 10 duizend**

Oude **STEENEN,**

tegen billijke prijzen.

Verkrijgbaar bij

A. C. Bosmans.

( )

Heele Koffij

bij de baal en bij het klein,

Extra *PROVISIEN* en *DRANKEN*,

SIGAREN van *f* **12** tot *f* **80** per mille.

Moderateur Lampen van *f* **10** tot *f* **100** het paar,

BALONNEN, KOUSJES en GLAZEN,

Ontvangen per kapt. PARMA:

Champagne van het bekende merk, met Stoom gedroogde GROENTEN,

waarbij JULIENNE, MIRABELLEN, KERSEN en BLAAUWE BESSEN, differente soorten Compotten, Frankforter

BRAADWORST.

enz., enz.

A. LEVI & Co.

( )

Ontvangen via Nickerie, en à CONTANT verkrijgbaar bij

E. B. STUGER:

Fraai Engelsch Pleetwerk,

Nieuw Zilveren Eet en Dessert Lepels en Vorken, Ivoorhechten Balanceer, Trancheer en Ordinaire Tafelmessen,

FIJNE SCHAREN,

Extra Scheer, Zak en Pennemessen, Verlakte Presenteerblaadjes, Tandschuijers,

Linnen, Estopille,

Garen en Katoen Dril,

Wit, Gekleurd, Voering en Gordijn

Katoen, Tijk, Damruit,

BONT, WERKGOED in soorten,

OSNABRUGS LINNEN,

Koffijzakkendoek.

WOLLENDEKENS, Baaijen Hemden, Schotsche MUTSEN in kleuren.

Witte en Gekleurde Mans HEMDEN, Merino en Katoenen BORSTROKKEN, Zijden en Cambric ZAKDOEKEN, Zwarte en Gekleurde *DASJES*, Dames en Meisjes **KOUSEN,**

Mans en Jongens Sokken,

Schotsche *Hangmatten*,

Fraaije Tafelkleeden.

Ligt zwart en Gekleurd DRAP, BUCKSKIN, Wit en Gekleurd **Alpacca en Cashmire,**

Zwaar Zijden PARAPLUIE'S van verscheidene grootte met Baleinen Ribben.

Extra Pale Brandy,

Port en Fijne Roode WIJNEN.

Steeds voorradig:

Modewaren.

Galanterien,

Schoenen **in soorten,**

en meer andere GOEDEREN.

( )

GEDRUKT BIJ A. L. G. DE RANDAMIE.